

Voorspel me mijn toekomst

Hoe moet het nou verder in 2021? Redacteur Sabine klopte aan bij tenenlezer Daniëlle van der Stap (40), medium Noor van Velthoven (53) en handlezer Julia Quist (48). Want waar moet ze een huis kopen, vliegen haar kinderen uit en hoe gaat het met de liefde?

Tekst SABINE LEENHOUTS Fotografie CORNÉ VAN DER STELT, PRIVÉBEELD

De beste keuzes maken voor de toekomst, dat willen we allemaal wel. Mijn persoonlijke thema zit 'm momenteel in mijn plek in dit leven. Vrij letterlijk: ik moet verhuizen. Mijn kinderen waaien uit, dus mijn huurhuis wordt te groot en te duur. Maar ook in figuurlijke zin zoek ik naar mijn plek. Moet ik gaan samenwonen met mijn geliefde Maarten? Wat is mijn missie in dit leven? Ik heb behoefte aan sturing, vind het zonde van m'n tijd om maar wat aan te modderen. Dus laat ik me graag aan de hand nemen.

Het medium

Via een vriendin word ik gewezen op medium **Noor van Velthoven** (getrouwd, twee dochters van 22 en 20). Zo'n vijf jaar geleden gaf ze toe aan haar gave om contact te maken met overledenen. Ze is nuchter, daarom duurde het even voordat ze hardop durfde te zeggen dat ze een medium is. Zelfs zij associeerde het met vaag spiritueel gedoe. Maar inmiddels heeft ze haar talent omarmd én een florerende praktijk, waarin ze mensen begeleidt, heelt en soms troost. Ze gelooft dat ieder mens een ziel heeft die na de dood blijft bestaan. Die zielen helpen haar om het op aarde voor sommige mensen draaglijker te maken. Ook maakt ze contact met spirituele gidsen die iedereen schijnt te hebben.

Voordat we beginnen zegt Noor mij heel duidelijk dat ze geen toekomstvoorspellingen doet. Daar waagt ze zich niet aan. Vooraf heeft ze een kaart voor mij getrokken; op de afbeelding zie ik een vrouw met vlinders in een bosachtige omgeving en het woord 'denkwijze'. Dan begint Noor te vertellen. "Jij kunt je beter laten gidsen door de boodschappen uit de aarde, niet uit hierboven. Jij haalt je kracht uit de bodem. Daarom denk ik dat je niet in een stad zou moeten gaan wonen. Of althans, niet in een huis zonder buiten. Want jij voelt je het beste in de natuur. Ik zie jou trouwens samen met iemand van wie je veel houdt in een klein huis met

Noor van Velthoven
‘Hij is je hele leven al bij je en helpt je met moeilijke beslissingen. Merk je dat nooit?’

een puntdak. Een soort cottage-achtig huisje. In de natuur. Herken je dat?” Noor kijkt me vragend aan. Ja, ik ken die plek wel, dat is het huisje waar ik van droom om met Maarten te gaan wonen. Op het erf van zijn ouders, tussen de fruitbomen en vlak bij het bos...

Dan zegt ze dat ze een heel sterke, mannelijke energie naast me voelt. “Ik zie zelfs een donkere schim linksachter je. Een grote man, alsof het een oermens is, met lang haar, een baard en lichtblauwe ogen. Een beetje zoals Hagrid uit *Harry Potter*. Hij is je hele leven al bij je en hij helpt je met moeilijke beslissingen. Merk je dat nooit? Dat je ineens weet dat je iets móet doen en dat het goed is? Hij zegt dat hij je in tijden dat je het nodig hebt, omarmt. Veilig houdt.” Ik beaam dat ik moeilijke knopen vaak ineens, en soms als verrassing voor anderen, doorhak. Noor legt uit dat ik die sturing altijd kan vinden bij mijn spirituele gidsen en vaker zou kunnen luisteren naar wat ‘het universum’ me ingeeft. “Als jij dit spirituele pad opgaat, is er geen weg meer terug, maar gaat dat je heel veel brengen. Boodschappen zal je herkennen door bijvoorbeeld kippenvel zonder aanwijsbare reden of andere onverklaarbare

lichamelijke sensaties. Maar je moet wel leren om je scepsis los te laten en erop te vertrouwen dat wat je doorkrijgt ook daadwerkelijk voor jou is bedoeld. Neem dat mee in je keuzes en beslissingen.” We praten nog lang na. Onderweg naar huis laat ik alles bezinken, ik houd er een prettig gevoel aan over. Thuis verander ik mijn zoekopdracht naar een nieuw huis. Stad kan nog steeds, maar bosrijk of landelijk mag ook. En ik zeg Maarten dat ik dus wel met hem wil samenwonen als de kinderen allemaal zelfstandig zijn.

De handlezer

De volgende vrouw die ik raadpleeg is **Julia Quist** (48, getrouwd en moeder van drie jongens van 18, 15 & 11), die vroeger werkte als coördinator in de muziekindustrie. Handlezen begon als hobby, maar het paste zo goed bij haar persoonlijkheid dat het voelde als thuiskomen. Inmiddels heeft ze een goedlopende praktijk op vijf locaties. “Handlezen is een karakteranalyse die ook wordt ingezet bij bijvoorbeeld coachings-trajecten. Het is een empirische wetenschap. Net zoals schei- en natuurkunde. Maar er hangt nog steeds een zweem omheen van kristallen bollen en het idee dat er rare toekomstvoorspellingen mee gedaan kunnen worden. Weinig mensen weten dat de lijnen in handen veranderen. Dat het dus onmogelijk is om zo je toekomst te voorspellen. In feite gaat het er bij handlezen meer om hoe

Julia Quist
‘Ik zie duidelijk verschil tussen links en rechts: je hart en hoofd zijn het niet altijd eens’

je de toekomst naar je eigen hand zet.” Ondertussen heeft Julia mijn met inkt gemaakte handafdrukken onder de loep genomen en zet ze er voor mij onverklaarbare lusjes en streepjes bij. Ze legt uit dat mijn handen een blauwdruk zijn van mij als persoon. En dat ze het belangrijk vindt dat ik me realiseer dat ik altijd een keus heb in het leven. “En zo bepaal jij je eigen toekomst.” Dan neemt ze me mee in mijn handen. “Links zit het verlangen, het is je privé-hand. Rechts is vooral je werkhand, de doe-hand. Bij jou zie ik een duidelijk verschil tussen links en rechts. Hart en hoofd zijn het niet altijd met elkaar eens. Je handen staan enthousiast op papier en door dat je ze zo gecentreerd hebt neergezet, weet ik dat jij jezelf graag zichtbaar maakt. Je weet je plek in te nemen. Jouw vingerafdrukken laten door het patroon zien dat je negen waterelementen en één vuurtje

hebt. Dat vuurtje zit op de wijsvinger van je linkerhand. Jij kan dus enthousiasmeren, actief de leiding nemen en als je iets wil, ga je ervoor. Maar al dat water duidt erop dat je ook graag met de stroming meegaat en graag voor anderen wil zorgen. Je mag daar meer balans in aanbrengen, want je werkt je nog een keer over de kop.” Dat grenzeloze herken ik wel. Ik denk inderdaad altijd: dat doe ik wel even. Het gaat me eigenlijk altijd wel makkelijk af als ik de controle zelf houd. Maar het is ook vermoeiend en ik wil ook weleens kunnen leunen, merk ik. Julia leest dat in mijn handen terwijl ik het niet heb uitgesproken. Maar ziet ze iets over mijn plannen om te gaan verhuizen? “Wat jouw handen laten zien is dat je veiligheid zoekt. Dat een eigen plek belangrijk voor je is. Als jij het hebt over teruggaan naar de stad, dan weet ik dat zo net nog niet. Jij gedijt beter in de natuur. Er moet groen in de buurt zijn en het liefst stromend water. Dus als je in de stad gaat wonen, zorg dan voor een buiten, want dat heb je nodig.” Dat is al de tweede die dat tegen me zegt! Ik wil natuurlijk horen wat ik precies moet doen, maar dat gaat ze niet zeggen. “Als jij even uit je hoofd wilt, dan moet je naar de natuur. Daar ga je eerder de antwoorden vinden op de vragen die je hebt. Dat zie ik wel in je handen.”

De tenenlezer

Als laatste bezoek ik **Daniëlle van der Stap** (40). Toen zij tien jaar geleden in contact kwam met het tenenlezen moest ze erom lachen. Gekkgheid, dacht ze. Maar het greep haar zo, dat ze inmiddels erkend tenenlezer en voetreflextherapeut is. Ze geeft trainingen en richtte afgelopen najaar de TenenCompany op. Op haar bureau ligt een kaart met daarop twee getekende voeten. Bij iedere teen staat een woord: seks, liefde, gevoel. Maar ook verlangen, controle en agressie. Ik ben heel erg benieuwd of ze kan zien of ik in de stad of in een bos moet gaan wonen, maar heb er een hard hoofd in. Als ik tegenover haar zit, kijkt ze eerst een paar minuten naar mijn blote voeten. Ik spreid mijn tenen maar eens. “Dat jij je kleine teen en die daarnaast zo uit elkaar kunt doen, betekent dat je seks kunt hebben zonder dat te koppelen aan liefde.” Goed, dat begint lekker. “Je bent een enthousiast type, en tijdelijke chaos is oké voor jou maar je houdt wel van enige structuur. Je gaat gemakkelijk mee in de flow van de dag en veranderingen vind je niet erg.” Op mijn rechtersoet zit een knobbel op het gewricht van mijn grote teen. Ze begint er meteen over. “Jij hebt daar een beginnende *hallux valgus*. Dit geeft aan dat je super behulpzaam bent, maar daardoor vaak over je grenzen laat gaan. Het is je rechtersoet, dus de rationele kant. Dat houdt in dat men eigenlijk alles van jou gedaan krijgt, zolang je maar met goede argumenten komen.” Ik vraag haar of het niet door mijn schoenen komt. Ik loop namelijk vaak op hakken. “Die vraag krijg ik natuurlijk vaak. En ja, je schoenen beïnvloeden de stand van je tenen. Maar je kunt je natuurlijk ook afvragen waarom je dat soort schoenen draagt. Als je voor jezelf kiest, ga je natuurlijk niet op veel te hoge, oncomfortabele schoenen lopen...” Mijn tenen zijn een beetje krom en dat betekent volgens Daniëlle dat ik niet goed voor mezelf kan opkomen. “Word je wel eens overvallen door paniek of angst zoals in een paniekaanval?” Nee. Nog nooit gehad ook. Ik herken me daar niet in. Ik trek makkelijker voor een ander ten strijde,

Daniëlle van der Stap
‘Je kleine teen laat zien dat je seks kunt hebben zonder dat te koppelen aan liefde’

maar ik kom ook altijd wel voor mezelf op. Daniëlle zegt dat de nagellak op mijn tenen aantoont dat ik mezelf onbewust wat meer wil beschermen. Gevoelig, angstig en dan ook nog nagellak als pantser. Pff... Gelukkig zijn mijn creativiteits- en doetenen volgens haar goed ontwikkeld. “Ik kan niet zien waar je het beste kunt gaan wonen, maar wel dat jij heel goed een strategie kunt bedenken om te krijgen wat je wil. Jouw doorzettingsvermogen om iets links- of rechtsom te krijgen, gaat je daarbij helpen.” Kijk, daar kan ik iets mee. Wat ik van deze drie vrouwen heb geleerd, is dat alleen het vragen om steun en advies al helpt. Dat in mijn handen, voeten en ziel geprogrammeerd zit dat ik mag vertrouwen op mijn eigen keuzes en dat de antwoorden vanzelf komen, zolang ik er maar voor opensta. Dus 2021, ik zie het rooskleurig tegemoet. ●